

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 9767

гр. София, 09.11.2023 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 40 състав,
в закрито заседание на 09.11.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Диляна Николова

като разгледа дело номер **10700** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.166, ал.4 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл.59б, ал.3 от закона за здравното осигуряване /ЗЗО/.
Образувано е по жалба на Медицински център за очно здраве „ФОКУС“ ЕООД срещу Заповед за отказ за сключване на договор за извършване на амбулаторни процедури с НЗОК № РД15-1375/26.10.2023г. на директора на СЗОК, в която е инкорпорирано искане за спиране изпълнението на акта.

От фактическа страна в жалбата се излага, че оспорваният е дългогодишен договорен партньор на НЗОК като от 2015г. последователно всяка година, до постановяване на оспорената заповед, е сключвал договор за оказване на медицинска помощ с НЗОК, бил е коректен изпълнител на медицинска помощ по АПр № 19, 20 и 21. През цялото време жалбоподателят осигурявал необходимото му структурно звено Клинична лаборатория – I ниво чрез договор със самостоятелна медико-диагностична лаборатория „РАМУС“ ООД като през годините СЗОК винаги неизменно приемала, че МЦ Фокус е изпълнявало предвидените условия за сключване на договор за извършване на амбулаторни процедури, съгласно ЗЗО и действащия Н. за МД за съответната година.

На 28.09.2023г. било подадено заявление за сключване на нов договор с НЗОК за извършване на посочените по-горе амбулаторни процедури. Последвало изискване на допълнителни доказателства, установяващи, че лечебното заведение може да осигури вменените като задължителни звена, медицинска апаратура и пр. В тази връзка жалбоподателят представил анекс от 20.01.2023г. към договор за услуга с „РАМУС“ ООД. Назначена била и проверка на лечебното заведение, която да установи разполага ли то с лаборатория на територията си, как е осигурено осъществяването на дейност по клинична лаборатория от съответното ниво на място в лечебното заведение, къде е ситуирано звеното, как се провежда и как е организирана дейността.

Проверката приключила с Протокол № РД-18-1095-1/25.10.2023г., в който било

отразено, че е установено съответствие с критериите по чл.59в, т.2 ЗЗО относно специалните изисквания за налична медицинска апаратура за изпълнение на АПр № 19, 20 и 21.

Въпреки това последвало издаването на оспорената заповед, с която било отказано сключването на договор. Предварителното изпълнение на тази заповед жалбоподателят твърди, че ще му причини значителни и трудно поправими имуществени и неимуществени вреди, а именно невъзможността да сключи последващ договор за изпълнение на амбулаторните процедури. На следващо място посочва, че има записани за планов прием общо 74 пациента като процесната заповед ще ограничи правото им на свободен избор на лечебно заведение. На трето място се посочва, че дружеството ще претърпи и значителни имуществени вреди под формата на пропуснати ползи, представляващи неполучени бъдещи плащания от НЗОК по отказания договор за извършено лечение на пациенти по АПр № 19, 20 и 21 като видно от публично публикуваната справка за изплатени възнаграждения за болнична медицинска помощ към 30.09.2023г. лечебното заведение било получило 188 104 лева, а към 31.12.2022г. било получило 195 613 лева.

Ответникът не ангажира становище по така направеното искане.

Съдът, като се запозна с изложеното в жалбата и приложените към нея доказателства, както и с доказателствата, представляващи административната преписка по издаване на оспорения акт, намира, че искането е допустимо като подадено от надлежна страна – адресат на оспорения акт и в преклузивния срок, а разгледано по същество – основателно, по следните съображения:

В отклонение от общия принцип за суспензивния ефект на жалбата, регламентиран в чл.166, ал.1 АПК, приложимата разпоредба на чл.59б, ал.3 ЗЗО предвижда, че оспорването не спира изпълнението на заповедта. В съответствие с нормата на чл.166, ал.4 АПК, допуснатото предварително изпълнение на административен акт по силата на отделен закон, когато не се предвижда изрична забрана за съдебен контрол, може по искане на оспорващия да бъде спряно от съда при условията на ал.2, а именно - при всяко положение на делото до влизането в сила на решението, ако то би могло да причини на оспорващия значителна или трудно поправима вреда. В тежест на искателя е да посочи и установи пред съда обстоятелствата по чл.166, ал.2 АПК, при които спирането на изпълнението на заповедта е основателно – такива, които по значимост могат да бъдат противопоставени на онзи обществен интерес, заради който законодателят е допуснал предварителното изпълнение на административния акт по силата на закона.

В конкретния случай искането е формулирано с твърдение, че предварителното изпълнение ще причини на оспорващия значителни и трудно поправими имуществени вреди, както и неимуществени вреди, изразяващи се накърняване на създадената през годините добра репутация сред пациентите.

По силата на чл.4, ал.1 ЗЗО задължителното здравно осигуряване гарантира свободен достъп на осигурените лица до медицинска помощ, както и свободен избор на изпълнител, сключил договор с районна здравноосигурителна каса. Алинея втора от същия текст изрично сочи, че правото на избор е валидно за цялата територия на страната и не може да бъде ограничавано по географски и/или административни основания. Разпоредбата на чл.86, ал.1, т.1, предл.първо от Закона за здравето регламентира, че като пациент всеки има право на зачитане на гражданските му права. Разпоредбите на чл.3, ал.2 и 3 от Закона за ограничаване на административното

регулиране и административния контрол върху стопанската дейност сочи, че при административно регулиране и административен контрол върху стопанската дейност административните органи не могат да налагат изисквания, ограничения и тежести, които водят до ограничаване на конкуренцията, както и такива, които не са необходими за постигане на целите на закона.

Преценявайки баланса между накърнените интереси на жалбоподателя и тези, които следва да бъдат охранени от предварителното изпълнение на заповедта, съдът намира, че предварителното изпълнение на заповедта ще доведе до ограничаване правата на гражданите поради невъзможност за пациентите на болницата да се възползват от правото си на избор на болнична помощ, заплащана от НЗОК. С основание в жалбата се твърди, че е недопустимо орган на изпълнителната власт да ограничи гарантираното от закона право на пациентите свободен избор на лечебно заведение по чл.4, ал.1 ЗЗО, като избраното лечебно заведение не може и не следва да откаже лечение. След като даден пациент е направил своя избор да се лекува в болничното заведение на дружеството-жалбоподател, като болничната помощ за лечението му се заплаща от НЗОК, не може пациентът да бъде принуден да продължи лечението си в друго лечебно заведение, вследствие издадената заповед.

Освен това предварителното изпълнение на заповедта застрашава жалбоподателя с настъпването на значителни и трудно поправими имуществени вреди поради невъзможност на същия да сключи последващ договор за изпълнение на медицински дейности. По силата на чл.59б, ал.5 ЗЗО, възпроизведен в текста на чл.24, ал.2 от Националния рамков договор за медицинските дейности между Националната здравноосигурителна каса и Българския лекарски съюз за 2023г. – 2025г., предметът на договорите и допълнителните споразумения, сключени с РЗОК, не може да се разширява. Следователно след като болничното заведение не ще може да изпълнява амбулаторни дейности по силата на издадения му индивидуален административен акт с предварително изпълнение на същия, то за 2024г. жалбоподателят ще бъде лишен въобще от възможността да иска сключване на договор поради неизвършване на аналогични дейности през предходната година. Поставен в един такъв порочен кръг, жалбоподателят несъмнено е изправен пред угрозата да понесе вреди, които са едновременно значителни и трудно поправими.

Всичко казано дотук налага извода, че от предварителното изпълнение на заповедта за жалбоподателя ще настъпят трудно поправими вреди, както и че това предварително изпълнение не е в полза на обществения интерес, който изисква да не се накърняват правата на здравноосигурените лица.

Ето защо следва да се приеме за доказано, че предварително изпълнение на заповедта ще доведе до настъпване на евентуални значителни или трудно поправими вреди по смисъла на чл.16б, ал.2 АПК. В настоящия случай възможността за причиняване на вреди на жалбоподателя и на лицата, ползващи от същия болнична помощ, е реална и обективна и опасността от търпене на трудно поправими вреди, преди да е решен окончателно спорът относно законосъобразността на отказа от сключването на процесния договор, е доказана, което обуславя основателност на искането.

Водим от горното и на основание чл.16б, ал.4 АПК вр. чл.59б, ал.3 ЗЗО, Административен съд София-град, Второ отделение, 40-ти състав

ОПРЕДЕЛИ:

СПИРА, по искането на Медицински център за очно здраве „ФОКУС“ ЕООД допуснатото по силата на закона предварително изпълнение на Заповед за отказ за сключване на договор за извършване на амбулаторни процедури с НЗОК № РД15-1375/26.10.2023г. на директора на СЗОК.

Определението може да бъде обжалвано с частна жалба в 7-дневен срок от съобщаването му чрез Административен съд София-град пред Върховния административен съд.

Определението да се съобщи на страните чрез изпращане на препис от него по реда на чл.137 АПК.

Съдия: